भौमोऽत्रिः । विश्वे देवाः, ११ रुद्रः। त्रिष्टुप्, १७ एकपदा विराट् ।

प्र शंतमा वरुणं दीधिती गीर्मित्रं भगुमदितिं नूनमेश्याः।

पृषंद्योनिः पञ्चहोता शृणोत्वतूर्तपन्था असुरो मयोभुः॥ ५.०४२.०१

शन्तमा- मङ्गळकरी। दीधिती- धारणापूर्विका। गीः- वाक्। नूनम्- निश्चयेन। मित्रम्- स्नेहाधिदैवतम्। भगम्- सौभाग्याधिदैवतम्। अदितिम्- अखण्डप्रकृतिम्। प्र- प्रकर्षेण। अश्याः- व्याप्नोत्वनुभवतु वा। पृषद्योनिः- अन्तरिक्षस्थः। पञ्चहोता- प्राणापानव्यानोदानसमानाख्यपञ्चहोमः। अतूर्तपन्थाः- अहिंसितमार्गः। असुरः- प्राणदः। मयोभुः- आनन्दकरो वायुः प्राणः। शृणोतु॥१॥

प्रति में स्तोममदितिर्जगृभ्यात्सुनुं न माता हृद्यं सुशेवम्।

ब्रह्म प्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रे वरुणे यन्मयोभु॥ ५.०४२.०२

स्तुम्- वत्सम्। माता- जननी। न- इव। हृद्यम्- हृदयङ्गमम्। सुशेवम्- सुसुखम्। मे- मम। स्तोमम्- मन्त्रम्। प्रति। अदितिः- अखण्डप्रकृतिः। जगम्यात्- आगच्छतु। यत्। मयोभु- आनन्दकरम्। यत्। देवहितम्- देवानां क्षेमकरम्। प्रियम्। ब्रह्म। अस्ति- भवति। तदहमनुभवेयम्॥२॥

उदीरय क्वितमं कवीनामुनत्तेनम्भि मध्यो घृतेन।

स नो वसूनि प्रयंता हितानि चन्द्राणि देवः सिवता सुवाति॥ ५.०४२.०३

कवीनां कवितमम्- अतिशयेन सूक्ष्मदर्शिनम् । उदीरय- स्तुहि । मध्वा- मधुरेण । घृतेन- उदकेन । एनम्- एतम् । उनत्त- अभिषिञ्चत । सः । नः- अस्मभ्यम् । प्रयता- नियतानि । हितानि- क्षेमकराणि । वसूनि- धनानि । देवः सविता- सूर्यः । सुवाति- यच्छित ॥३॥

समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सं सूरिभिईरिवः सं स्वस्ति।

सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमृत्या युज्ञियानाम्॥ ५.०४२.०४

हरिवः- प्राणाश्वेशः । इन्द्र- परमेश्वरः । नः- अस्मान् । मनसा- शोभनचित्तेन । गोभिः- चिद्रिश्मिभिः । सूरिभिः- विद्विद्भिः । स्वस्ति- मङ्गळं यथा भवति तथा । सम्- सम्यक् । नेषि- नयसि । यत् । देवहितम् । अस्ति- भवति । तेन ब्रह्मणा । यिज्ञयानाम् - पूज्यानाम् । देवानाम् । सुमत्या- शोभनमत्या । सं नेषि ॥४॥

देवो भर्गः सिवता रायो अंश इन्द्रौ वृत्रस्य संजितो धर्नानाम्।

ऋभुक्षा वार्ज उत वा पुरैधिरवेन्तु नो अमृतांसस्तुरासः॥ ५.०४२.०५

देवो भगः- सौभाग्याधिदेवता। सविता- सूर्यः। रायः- दानयोग्यधनस्य दाता। अंशः- त्वष्टेति सायणः। इन्द्रः। वृत्रस्य धनानाम्- आवरणिपिहितदेवीसम्पदाम्। संजितः- जेतारः। ऋभुक्षाः- ऋभुनाथः। ऋभवोऽस्मिन् क्षियन्ति वसन्तीति ऋभुक्षाः। वाजः- शोभनगमनः। उत- अपि च। पुरिन्धः- पुरधारकः। इमे त्रयो रिहमिविशेषा ऋभवः। तुरासः- वेगवन्तः। अमृतासः- अमृतस्वरूपाः। नः- अस्मान्। अवन्तु- रक्षन्तु॥५॥

मुरुत्वेतो अप्रतीतस्य जिष्णोरजूर्यतः प्र बेवामा कृतानि।

न ते पूर्वे मघवन्नापरासो न वीर्यं नूर्तनः कश्चनापं॥ ५.०४२.०६

मरुत्वतः- मरुतां भ्रातुः। अप्रतीतस्य- अप्रतिगस्य। जिष्णोः- जयशीलस्य। अजूर्यतः-अजरस्येन्द्रस्य। कृतानि- कर्माणि। प्र- प्रकर्षेण। ब्रवाम- वदामः। मघवन्- सम्पद्धन्। ते- तव। वीर्यम्। न पूर्वे। न नूतनः। कश्चन- कश्चित्। आप- अवाप्नोति॥६॥

उप स्तुहि प्रथमं रत्नधेयं बृहस्पतिं सनितारं धनानाम्।

यः शंसते स्तुवते शम्भविष्ठः पुरूवसुरागमुजोह्वीवानम्॥ ५.०४२.०७

यः। शंसते- ऋग्भिः स्तुवते। स्तुवते- सामभिः स्तुवते। शम्भविष्ठः- अतिशयेन मङ्गळकरः। पुरूवसुः- प्रभूतधनः। जोहुवानम्- आह्वातारम्। आगमत्। तम्। प्रथमम्- मुख्यम्। रत्नधेयम्-

हितरमणीयभावनाधारकम् । धनानाम् - सम्पदाम् । सनितारम् - सम्भक्तारम् । बृहस्पतिम् । उप स्तुहि - स्तोत्रं कुरु ॥७ ॥

तवोतिभिः सर्चमाना अरिष्टा बृहस्पते मुघवनिः सुवीराः।

ये अश्वदा उत वा सन्ति गोदा ये वस्त्रदाः सुभगास्तेषु रायः॥ ५.०४२.०८

बृहस्पते- मेधाधिदैवत । तव- ते । ऊतिभिः- रक्षाभिः । सचमानाः- सङ्गच्छमानाः । अरिष्टाः-अहिंसिताः । मघवानः- सम्पद्धन्तः । सुवीराः- शोभनवीर्यसम्पन्नाः । ये । अश्वदाः- तुरगदायकाः । उत- अपि च । गोदाः- धेनुदायकाः । ये वस्त्रदाः । तेषु । सुभगा रायः- सौभाग्यधनानि सन्तु ॥८ ॥

विसर्माणं कृणुहि वित्तमेषां ये भुञ्जते अपृणन्तो न उक्थैः।

अप्रवतान्त्रसुवे वावृधानान्त्रह्मद्विषः सूर्योद्यावयस्व॥ ५.०४२.०९

नः उक्थेः- अस्मदीयशास्त्रप्रोक्तविधिना । अपृणन्तः- अप्रयच्छन्तः । ये भुञ्जते- भोगं कुर्वन्ति । एषाम्- तेषाम् । वित्तम् । विसर्माणम्- विसरणशीलम् । कुर्णुहि- कुरु । अपव्रतान्- धर्मविरोधिनः । प्रसवे- सृष्टौ । वावृधानान्- वर्धमानान् । ब्रह्मद्विषः- श्रौतधर्मद्विषः । सूर्यात् । यवस्व- पृथक्कुरु ॥९॥

य ओहते रक्षसो देववीतावचके भिस्तं मरुतो नि यति।

यो वः शर्मी शशमानस्य निन्दि तुच्छ्यान्कामन्करते सिष्विद्ानः॥ ५.०४२.१०

यः। सिष्विदानः- स्विद्यन्। तुच्छ्यान्- अल्पान्। कामान्। करते- करोति। वः- युष्माकम्। शमीम्- शान्तभावनाम्। शशमानस्य- स्तूयमानम्। निन्दात्- निन्द्यात्। यः। देववीतौ- देवभागम्। रक्षसः प्रति। ओहते- वहति। तम्। हे मरुतः। अचक्रेभिः- चकरहितरथैरागत्य। असहायाः सन्त इति भावः। नि यात- अन्धकारं प्रापयत॥१०॥

तमुं ष्टुह् यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयंति भेषुजस्य। यक्ष्वां महे सौमनुसायं रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य॥ ५.०४२.११

यः। स्विषुः- शोभनबाणः। सुधन्वा- शोभनचापः। यः। विश्वस्य- सर्वस्य। भेषजस्य-भेषज्यस्य। क्षयित- ईश्वरो भवित। तम्। स्तुिह। रुद्रम्। महे- महते। सोमनसाय-शोभनमनःप्राप्त्ये। यक्ष्व- यज। नमोभिः- नमस्कारैः। देवम्- द्योतनशीलम्। असुरम्- प्राणदम्। दुवस्य- परिचर ॥११॥

दमूनसो अपसो ये सुहस्ता वृष्णुः पत्नीर्नुद्यौ विभ्वतृष्टाः।

सर्रस्वती बृहद्दिवोत राका देशस्यन्तीर्वरिवस्यन्तु शुभ्राः॥ ५.०४२.१२

दम्नसः- दानचित्ताः। अपसः- शोभनकर्मवत्यः। सुहस्ताः। वृष्णः- वर्षकस्येन्द्रस्य। पत्नीः-पालियञ्यः। नद्यः। विभवतष्टाः- विभुनिर्मिताः। सरस्वती- सरणकुशला चोदियत्री। वृहिद्दवा-महादीप्तियुक्ता। राका- शोभनदायिनी। रा दाने। दशस्यन्तीः- यच्छन्त्यः। शुभ्राः- शुक्लाः। विरवस्यन्तु- धनं यच्छन्तु॥१२॥

प्र सू महे सुंशरणायं मेधां गिरं भरे नव्यंसीं जायमानाम्।

य ओहना दुहितुर्वक्षणीसु रूपा मिनानो अर्कृणोदिदं नेः॥ ५.०४२.१३

यः। आहनाः- आहन्ता सेक्ता। दुिहतुः- दोग्ध्रया भूमेः। वक्षणासु- नदीषु। नः- अस्मदर्थम्। रूपा- रूपाणि। मिनानः- कुर्वाणः। इदम्- एतदुदकम्। नः- अस्मदर्थम्। अकृणोत्- अकरोत्। तस्मै। महे- महते। सुशरणाय- शरण्याय। नव्यसीम्- अभिनवाम्। जायमानाम्- जाताम्। मेधाम्। गिरम्- वाचम्। प्र- प्रकर्षेण। सु- सुष्ठु। भरे- धारयामि॥१३॥

प्र सुष्टुतिः स्तुनयन्तं रुवन्तमिळस्पतिं जरितर्नूनमेश्याः।

यो अब्दिमाँ उदिनिमाँ इयिति प्र विद्युता रोदिसी उक्षमीणः॥ ५.०४२.१४

यः । अब्दिमान्- अपां दाता । उदिनमान्- उदकवान् । विद्युता- तिडता । रोदसी- द्यावापृथिव्यौ । उक्षमाणः- सिञ्चन् । प्र इयर्ति- प्रेरयति । तम् । स्तनयन्तम्- गर्जन्तम् । रुवन्तम्- शब्दवन्तम् ।

इळस्पतिम्- अन्नपतिमिन्द्रम् । नूनम्- निश्चयेन । जरितः- स्तोतः । तव । सुष्टुतिः- शोभनस्तुतिः । प्र- प्रकर्षेण । अश्याः- व्याप्नोतु ॥१४॥

एष स्तोमो मारुतं शर्घो अच्छो रुद्रस्य स्न्नूर्युवन्यूरुदेश्याः। कामो राये हेवते मा स्वस्त्युपे स्तुह् पृषदश्वाँ अयासः॥ ५.०४२.१५

एषः- अयम् । स्तोमः- मन्त्रः । मारुतं शर्घः- मरुद्गणम् । अच्छ- अभिलक्ष्य भवतु । रुद्रस्य सूनून्- रुद्रजान् । युवन्यून्- तरुणान् । अश्याः- व्याप्नोतु । कामः- मिद्च्छा । राये- धनाय । मा- माम् । स्वस्ति- क्षेमो यथा भवति तथा । हवते- प्रेरयित । अयासः- गितशीलान् । पृषदश्वान्- गौरवाहनान् मरुतः । स्तुहि- स्तोत्रं कुरु ॥१५॥

प्रैष स्तोमः पृथिवीमन्तरिक्षं वनस्पतीँरोषधी राये अदयाः।

देवोदेवः सुहवों भृतु मह्यं मा नो माता पृथिवी दुर्मतौ धात्॥ ५.०४२.१६

एषः- अयम् । स्तोमः- मन्त्रः । पृथिवीम्- भूमिम् । अन्तरिक्षम् । वनस्पतीन्- वृक्षान् । ओषधीः । राये- सम्पदे । अश्याः- व्याप्नोतु । देवोदेवः । सुहवः- सुष्ठु आहूतः । मह्यम्- मे । भूतु- भवतु । नः- अस्माकम् । माता । पृथिवी- भूमिः । नः- अस्मान् । दुर्मतौ । मा । धात्- स्थापयतु ॥१६॥

उरौ देवा अनिबा्धे स्योम॥ ५.०४२.१७

देवाः । उरौ- विस्तृते । अनिबाधे- बाधारहिते । स्याम- भवेम ॥१७ ॥

समुश्विनोरवसा नूर्तनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम।

आ नो र्यिं वहतुमोत वीराना विश्वन्यमृता सौर्भगानि॥ ५.०४२.१८

अश्विनोः- प्राणेशनशक्तिभूतयोर्देवयोः। अवसा- रक्षया। नूतनेन- अभिनवेन। मयोभुवा- आनन्देन। सुप्रणीति- शोभनप्रकर्षनीत्या। सं गमेम- सम्यक् गच्छेम। नः- अस्मभ्यम्। रियम्- धनम्। आ वहतम्- प्रापयतम्। उत- अपि च। वीरान्- वीर्यसम्पन्नसन्ततीः। विश्वानि- सर्वाणि। सौभगानि- सौभाग्यानि। अमृता- अमृतानि आवहतम्॥१८॥

ξ